

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

02 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului Mereacre Tudor, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Criuleni din 21 ianuarie 2016 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 aprilie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Mereacre Tudor Mihail, născut la 25 mai 1983, originar și domiciliat în s. Costești, r-l Ialoveni.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 02.12.2015 – 21.01.2016;

2. instanța de apel: 15.02.2016 – 07.04.2016;

3. instanța de recurs: 25.07.2016 – 02.11.2016.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni din 21 ianuarie 2016, Mereacre Tudor a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 200 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 4 000 lei.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și inculpatul Levinte Filip Iustin, hotărârea în privința căruia cu recurs în prezent nu se contestă.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a stabilit că inculpatul, Levinte Filip Iustin și Mereacre Tudor Mihail în noaptea de 31 august 2015 pe la ora 23⁰⁰, împreună și după o înțelegere prealabilă între ei, acționând cu intenție directă, având scopul cercetării domiciliului cet. Nedelea Lucia Ion, cu automobilul de modelul „Ford”, cu n/î DR AU 077, sub conducerea lui Gîncota Serghei Nicolae, s-au deplasat în s. Valea-Coloniței, r-l Criuleni, unde fără consimțământul stăpânei Nedelea Lucia Ion, ilegal, au pătruns în gospodăria acesteia și au deteriorat ușa de la intrarea în beci, fiind observați de către vecini.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Avocatul Alexei Brînză în numele inculpatului Levinte Filip, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței Judecătoriei Criuleni din 21.01.2016 și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Levinte Filip să fie achitat.

În motivarea cererii declarate, apelantul a invocat că, acuzarea nu a prezentat probe care să confirme circumstanțele deschiderii ușii de la beci, căci având în vedere probele acuzării cercetate în ședință s-a constatat că, în gospodăria cet. Nedelea Lucia, nu locuia nimeni, iar gospodăria era lăsată fără supraveghere.

Apărarea a susținut că, în aceste circumstanțe nu s-au stabilit cu certitudine circumstanțele deschiderii ușii de la beci, iar conform declarațiilor lui Levinte Filip și Mereacre Tudor, ultimii nu au deschis ușa de la beci și nici nu au deteriorat-o.

De asemenea, a indicat că, la adoptarea sentinței, instanța de judecată a dat apreciere declarațiilor părții vătămate Nedelea Lucia, date la urmărirea penală și citite în ședința de judecată, din care rezultă că la data de 31.08.2015, când a fost informată de inspectorul de poliție prin telefon, ultimul i-a spus că sunt doar urme de forțare a ușii de la beci, ceea ce ar putea confirma că ușa la beci în acel timp era închisă. Iar după ce partea vătămată a sosit a văzut ușa deschisă la beci. Tot acolo ea i-a văzut pe inculpații Levinte Filip și Mereacre Tudor.

A mai susținut că, aceste declarații ale părții vătămate, Nedelea Lucia, în temeiul art. 94 alin. (1), (2) Cod procedură penală, nu pot fi admise ca probă, deoarece examinarea lor a fost efectuată contrar prevederilor art. 369 alin. (1) și 371 alin. (2) Cod procedură penală, adică, la urmărirea penală nu au fost efectuate confruntări cu partea vătămată și aceasta nu a fost audiată în condițiile prevăzute de art. 109, 110 Cod procedură penală. Totodată, a invocat că, la audierea părții vătămate în cadrul urmăririi penale, condamnații au fost prezenți și nu au avut posibilitatea să pună întrebări acesteia, care constituie un drept prevăzut de art. 66 Cod de procedură penală.

La fel, a invocat că, în ședința de judecată nu au fost prezentate probe care să infirme declarațiile inculpaților referitor la faptul că ei s-au deplasat acasă la cet. Nedelea Lucia la 31.08.2015, în zi de sărbătoare, ca să discute cu ea referitor la efectuarea unor lucrări de construcție în gospodăria ei, unde prin acces liber, adică gospodăria nefiind delimitată cu gard și poartă de alte terenuri adiacente, s-au apropiat de ușa casei, unde au strigat la stăpână, după care au bătut la ușă, cu scopul ca stăpâna să iasă afară, crezând că ea doarme în casă.

3.2. Avocatul Andrei Erhan în numele inculpatului Mereacre Tudor, prin care a solicitat casarea sentinței Judecătoria Criuleni din 21.01.2016, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul Mareacre Tudor să fie achitat.

În motivarea cererii, apelantul a indicat că, instanța în pct. 4 a sentinței a indicat, că dă o notă critică depozițiilor inculpaților, a descris minuțios depozițiile martorilor, a probelor procurorului, dar nu a adus nici o probă care ar dovedi vina inculpaților reieșind din dispozițiile art. 179 Cod penal.

A mai invocat că, „crima” lui Mereacre Tudor a apărut în rezultatul vigilenței lui Caraman M. și Mazur V. care au ridicat alarma, presupunând, că persoanele care traversau strada, au intenția de a-i fura vitele, care pășteau lângă casa cet. L. Nedelea.

3.3. Avocatul Serghei Canțer în numele părții vătămate Nedelea Lucia, prin care a solicitat admiterea cererii declarate, casarea sentinței Judecătoria Criuleni din 21.01.2016, atât în partea stabilirii pedepsei, cât și în partea admiterii acțiunii civile, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului pentru primă instanță, prin care

inculpaților Mereacre Tudor și Levinte Filip să le fie aplicată o pedeapsă conform sancțiunii prevăzute la art. 179 alin. (1) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, suspendarea executării pedepsei, cu stabilirea termenului de probă de 2 ani fiecăruia, precum și admiterea acțiunii civile, cu încasarea de la inculpații Mereacre Tudor și Levinte Filip în beneficiul părții civile Nedelea Lucia a prejudiciului material în sumă de 8 000 lei și a prejudiciului moral cauzat în sumă de 20 000 lei.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat că, instanța de fond la numirea pedepsei cu amenda nu a luat în considerație faptul că prin stabilirea acestei pedepse nu se atinge scopul pedepsei penale de reeducare și corijare a inculpatului.

A mai invocat că, instanța de fond a adoptat o sentință fără a asculta părerea părții vătămate, reprezentantul căreia a fost prezent doar la ședința din 18.12.2015, unde a scris o cerere de examinare a cauzei penale în lipsa lui doar pentru data de 21.12.2015, în rest nefiind citat la ședința de judecată, fiindu-i încălcat dreptul la un proces echitabil.

A susținut că, atât partea vătămată, cât și reprezentantul acesteia, nu au avut posibilitatea de a se expune în susținerile verbale, de a înainta acțiune civilă, de a solicita încasarea prejudiciului moral și material.

A indicat că, încasarea prejudiciului atât material, cât și moral este direct prevăzută de art. 219 alin. (3) Cod penal - „prejudiciul material se consideră legat de săvârșirea acțiunii interzise de legea penală dacă el se exprimă în cheltuieli pentru:

1) tratamentul părții vătămate și îngrijirea acesteia; art. 1418 alin. 91) Cod civil, care prevede că „în caz de vătămare a integrității corporale sau de altă vătămare a sănătății, autorul prejudiciului are obligația să compenseze persoanei vătămate și cheltuielile suportate în legătură cu vătămarea sănătății - de tratament”, art. 1422 alin. (1) Cod civil, conform căruia: „în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc.

Conform art. 1423 Cod civil, „mărimea compensației pentru prejudiciul moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate, caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerație circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 aprilie 2016, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate de către avocatul Alexei Brînză în numele inculpatului Levinte Filip, avocatul Andrei Erhan în numele inculpatului Mereacre Tudor și avocatul Serghei Canțer în numele părții vătămate Nedelea Lucia, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, audiind participanții la proces, cercetînd suplimentar probele administrate de către instanța de

fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenții, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, călăuzindu-se de propria convingere, a constatat că, instanța de fond a stabilit corect că, starea de fapt și acțiunile inculpaților Levinte Filip și Mereacre Tudor se încadrează corect în dispoziția art. 179 alin. (1) Cod penal - violarea de domiciliu, adică pătrunderea ilegală în domiciliul sau reședința unei persoane fără consimțământul acesteia, precum și cercetării ilegale.

Necătând la faptul că, inculpații Levinte Filip și Mereacre Tudor nu și-au recunoscut vina de comiterea infracțiunilor incriminate, vinovăția lor se dovedește prin probele acumulate de organul de urmărire penală, cercetate de către instanța de fond și verificate de către instanța de apel, și anume prin:

- declarațiile părții vătămate Nedelea Lucia (f.d. 14-15);
- declarațiile martorului Gîncota Serghei (f.d. 19);
- declarațiile martorului Caraman Maria (f.d. 16-17);
- declarațiile martorului Mazur Vladimir (f.d. 18);
- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 01.09.2015 cu foto-tabela anexată la el (f.d. 9-12);
- procesul-verbal din 01.09.2015, întocmit în intervalul de timp de la ora 02 și 05 minute pînă la ora 02 și 20 de minute, de cercetare la fața locului a terenului ce se află la 25 metri depărtare de gospodăria părții vătămate Nedea Lucia Ion din s. Valea-Coloniței, raionul Criuleni (f.d. 7-8).

Urmare a probelor sus-elucidate, instanța de apel a conchis că, vina inculpaților a fost demonstrată pe deplin, declarațiile părții vătămate Nedelea Lucia, a martorilor Gîncota Serghei și Caraman Maria coroborând cu celelalte probe prezentate de partea acuzării, neexistînd divergențe între cele declarate de aceștia la urmărirea penală și în cadrul examinării cauzei în instanța de fond.

Instanța de apel a reiterat că, instanța de fond corect a dat o notă critică depozițiilor inculpaților Levinte Filip și Mereacre Tudor apreciindu-le drept o poziție a lor de apărare, or, vina inculpaților privind violarea de domiciliu și-a găsit confirmare prin declarațiile părții vătămate Nedelea Lucia care a declarat că, nu a avut nici o înțelegere cu inculpații să meargă fără știrea ei la casa aflată în construcție, cît și prin declarațiile martorului Gîncota Serghei, care a indicat că la solicitarea inculpaților a mers la domiciliul părții vătămate pentru a lua o betonieră.

Instanța de apel a menționat că, argumentele expuse în apelurile declarate de către apărători în interesele inculpaților Levinte Filip și Mereacre Tudor sunt nefondate, deoarece poartă un caracter declarativ, îndreptate exclusiv spre eschivarea de la răspunderea penală, or, în vederea solicitării casării sentinței nu sunt prezentate careva temeieri, mai mult, cercetarea judecătorească în instanța de fond, s-a petrecut sub toate aspectele, complet și obiectiv prin prisma principiului contradictorialității și nemijlocirii.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpați se apreciază ca o metodă de apărare și un drept al acestuia de a nu se autoincrimina, ori persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărită penal pentru

depunerea declarațiilor intenționat false, decât în cazurile expres prevăzute de legea procesuală penală.

De asemenea, instanța de apel nu are temei de a interveni în sentința instanței de fond nici în partea stabilirii pedepsei inculpaților Levinte Filip și Mereacre Tudor or, la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă inculpaților s-a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, aplicându-le o pedeapsă corectă, echitabilă și legală, sub formă de amendă, luând în considerație că infracțiunea dată face parte din categoria infracțiunilor ușoare, faptul că inculpatul Mereacre Tudor anterior a mai fost condamnat, dar antecedentul penal este stins, iar inculpatul Levinte Filip a comis pentru prima dată o infracțiune ușoară, în urma infracțiunii comise de către acești doi inculpați urmări grave nu au survenit, iar la locul de trai se caracterizează pozitiv.

Instanța de apel a menționat că, nu poate fi reținut nici argumentul avocatului Serghei Canțer în numele părții vătămate privind admiterea integrală a acțiunii civile, cu încasarea de la inculpații Mereacre Tudor și Levinte Filip în beneficiul părții civile Nedelea Lucia a prejudiciului material în sumă de 8 000 lei și a prejudiciului moral cauzat în sumă de 20 000 lei, or, potrivit prevederilor art. 221 alin. (1) Cod procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal se înaintează în baza cererii scrise a părții civile sau a reprezentantului ei în orice moment de la pornirea procesului penal pînă la terminarea cercetării judecătorești.

5. Avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului Mereacre Tudor, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar hotărârile judecătorești, prin care solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei hotărâri prin care Mereacre Tudor să fie achitat în baza art. 179 alin. (1) Cod penal, din motiv că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii incriminate.

În motivarea recursului declarat avocatul inculpatului, A. Mîrzîncu, a indicat că, atât la urmărirea penală, cât și în cadrul examinării cauzei în instanța de fond inculpatul nu și-a recunoscut vina invocând că în vara anului 2015 au lucrat la reparația acoperișului părții vătămate Nedelea Lucia în s. Valea-Coloniței, r-l Criuleni împreună cu socrul Levinte Filip. Deoarece anterior s-a discutat și despre construcția gardului din jurul casei din s. Costești r-l Ialoveni pe la orele 21:30 au sosit la Nedelea L. Casa nu era iluminată, sau apropiat de ușa casei si au început să bată cu scopul de a fi auziți de stăpână. La zgomotul produs de bătăile în ușă au apărut vecinii cu strigăte în adresa lor. S-au speriat și au fugit.

Consideră că atât la urmărirea penală, cât și în cadrul examinării cauzei vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, veridicității, utilității și în ansamblu din punct de vedere al coroborării probelor nu și-a găsit confirmare.

Conform alin. (1) art. 179 Cod penal, se pedepsește pătrunderea sau rămânerea ilegală în domiciliu sau în reședința unei persoane fără consimțământul acesteia ori refuzul de a le părăsi la cererea ei, precum și perchezițiile și cercetările ilegale.

Noțiunea de *domiciliu* desemnează locul în care persoana își are locuința stabilă, statornică sau principală.

Latura obiectivă a infracțiunii se realizează prin două modalități: prin pătrundere sau prin rămânere ilegală în domiciliul sau reședința persoanei.

Acțiunea de pătrundere presupune survolarea spațiului locativ, intrarea ilegală a făptuitorului în domiciliul sau în reședința persoanei. A rămâne înseamnă a nu părăsi locul în care se află făptuitorul.

Urmare casa părții vătămate nu era îngrădită cu gard, iar inculpatul nu a pătruns în spațiul locativ, dar numai a bătut la ușă.

Deci în acțiunile inculpatului lipsește *latura obiectivă* a infracțiunii.

Aceste argumente nu au fost reținute nici de instanța de fond și nici de instanța de apel, și verificând probele administrate de organul de urmărire penală și cercetate în instanța de fond, instanța de apel nu le-a dat o apreciere cuvenită.

Cu referire la cele menționate conform principiului prezumției nevinovăției, toate dubiile în probarea învinuirii, care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea inculpatului (art. 8 Cod de procedură penală).

Urmare celor menționate se constată că careva probe de partea acuzării care ar confirma vinovăția lui Mereacre Tudor în comiterea infracțiunii imputate nu au fost identificate.

6. Pe marginea recursului a depus referință procurorul din Procuratura de nivelul Curții Supreme de Justiție, care a solicitat respingerea acestuia, cu menținerea deciziei.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele din dosarul cauzei, ținând seama de opinia expusă în referință, Colegiul penal consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit textului recursului, recurentul invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazurile în care nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Colegiul penal, verificând argumentele recursului, în raport cu actele cauzei și decizia instanței de apel care este recurată, constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu exigențele stipulate exhaustiv în art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod

de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la respingerea apelurilor declarate de avocații inculpaților.

La fel, Colegiul reține că, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță și conform materialelor din dosar, ajungând la concluzia corectă de menținere a sentinței instanței de fond care este expusă desfășurat și argumentat în pct. 4.1 din prezenta decizie.

Or, în fapt, hotărârile instanțelor ierarhic inferioare corespund tuturor prevederilor legii de procedură penală, iar instanța de apel a dat răspuns la toate argumentele invocate de inculpat în apel, specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția adoptată, la caz, de respingere a apelului declarat de inculpat, pronunțând o hotărâre legală.

Asupra celor constatate se impune și mențiunea că, chestiunea de apreciere a probelor dată de instanța de apel, invocată de recurent în cererea de recurs ține de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea acesteia este de competența instanței de fond și apel. Prin urmare, Colegiul penal reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Așa dar, pornind de la temeiul invocat de recurent: pct. 8) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul relevă că, acest temei nu și-a găsit confirmare la examinarea cauzei, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de către recurent.

La acest capitol se remarcă că, sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

În acest aspect, Colegiul verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului constată că, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale, cât și în cadrul ședințelor de judecată, cât ale apărării atât și ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Mereacre Tudor în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal să fie justă și întemeiată.

După cum rezultă din teoria dreptului penal, latura obiectivă a violării de domiciliu include fapta prejudiciabilă care ia forma acțiunii sau inacțiunii - pătrunderea fără consimțământul victimei, rămânerea ilegală, refuzul de a-l părăsi, la cererea victimei.

În speță cert s-a constatat că inculpatul Mereacre Tudor împreună cu Levinte Filip în noaptea de 31 august 2015 pe la ora 23:00, după o înțelegere prealabilă între ei, acționând cu intenție directă, având scopul cercetării domiciliului cet. Nedelea Lucia

Ion, cu automobilul de modelul „Ford”, cu n/î DR AU 077, sub conducerea lui Gîncota Serghei Nicolae, s-au deplasat în s. Valea-Coloniței, r-l Criuleni, unde fără consimțământul stăpânei Nedelea Lucia Ion, ilegal, au pătruns în gospodăria acesteia și au deteriorat ușa de la intrarea în beci, fiind observați de către vecini, fapt confirmat prin declarațiile părții vătămate Nedelea Lucia și a martorilor Gîncota Serghei, Caraman Maria și Mazur Vladimir.

În sensul dat, Colegiul penal reține că prin acțiunile sale inculpatul a realizat latura obiectivă a infracțiunii de care a fost recunoscut vinovat, adică *pătrunderea sau rămînerea ilegală în domiciliul, fără consimțământul victimei*.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 179 Cod penal, se caracterizează prin intenție directă, motivul infracțiunii poate fi diferit.

Referitor la nerecunoașterea vinovăției de către inculpatul Mereacre Tudor, Colegiul penal o va aprecia ca fiind o tactică de apărare a inculpatului, avînd intenția de a se eschiva de la răspunderea penală, dat fiind faptul că, în cursul judecării cauzei au fost administrate probe care confirmă cu certitudine vina acestuia în comiterea infracțiunii nominalizate.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal apreciază ca fiind corectă concluzia instanței de apel, deoarece corespunde circumstanțelor de fapt ale cauzei, temeiul invocat de recurent și anume art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, nu persistă în cauză, iar hotărârea atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de către avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatului Mereacre Tudor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 aprilie 2016, în cauza penală în privința lui **Mereacre Tudor Mihail**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțarea integrală la **23 noiembrie 2016**.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan